

Ecz. Cengizhan Erol

Üç bilge Diyarbakırlı...

Üç bilge Diyarbakırlı. Çok okumamış, çok gezmiş üç Diyarbakırlı, çok dert çekmiş, çok görmüş üç Diyarbakırlı. Batarken akşam güneşi mardinkapı da çökmüşler yedi kardeş burcunun gölgesine düşünürlermiş kendilerince. Üç ihtiyar, sakalı beyaz ruhu bembeyaz üç sevda adamı. Sevdaları hep kardeşliği ve mutluluğu insanlığın ve Diyarbakır'ın. Bende hayal ediyorum kendimce onları.

Sessizce gürelemiş en yaşlı olanı:

- Rüyaları gerçekleştirmenin en iyi yolu uyanmaktır...

Uyanmaktır'ın üzerinde vurguyu artırmak için azıcık uzatarak. Uyuyor çünkü herkes neticede oysa dün yamın o kadar güzel renkleri, yerleri var ki. O kadar güzel gerçekler var ki düşlerden güzel. Düşmüşler hepsi yarının peşine oysa kaybettikleri bugünü bir bilebilseler.

Tam o anda müthiş gizemli sesiyle fısıldamış ikinci üstad:

- Hep yarının peşinde olanın hiçbir zaman bugünü olmayacak. Hep dünü anan ve yarına umutlanan insan yaşadığı andan koparak mahveder hayatını.

Üzülür bu durumda olan hemşerilerini düşünerek üçüncü ve en genç olan Diyarbakırlı. Bu memleket ki o kadar güzel ve o kadar hoş yetiştirir adamı ama düşünce peşine maddi hayatın çirkinleşmiştir bütün tanıdıkları. Bir kelam etmek ister

- Şu dünyada yüzlerce ahmak keselerce altın verir de şeytandan dert satın alır

Müthiş üzgündür. Değiştirmek lazımdır. İnsanları birbirine sevgili kıldırmak gereklidir. Anlatılmalıdır paylaşıldıkça çoğalan tek şeyin bilgi olduğu, bilgili olmanın temelinde sevginin bulunduğu. Konuşma artık seslerin birbirine karışarak devam etmesiyle kimin ne söylediği belli olmadan diclenin suyuna karışırçasına akar gider.

- İnsanların size ve düşüncelerinize karşı olmaları gibi bir durum asla yoktur. Onlar sadece menfaatlerinin yanındadırlar.

Demek mesele sadece menfaat meselesidir. Yoksa her şey güllük gülistanlık olabilecektir. Hiç beğenmediği bir domatese bu kan kırmızı domatesleri nasıl üretebildiniz demişti bir seferinde çiğ bir çiftçi tanıdığı, bilgisine ihtiyaç duyduğu diğer köylüye. İğ-

renç bir gülümseme ile hem de. Doğruydu.

- Yaşamda en önemli şey kazançlarımızı kullanmak değildir. Bunu herkes yapar. Asıl önemli olan kayıplarımızdan kazanç sağlamamızdır. Bu zeka gerektirir;akıllı insanlarla aptal insanlar arasındaki fark budur

dedi ve sustu kahverengi gözlü ikinci bilgeydi bu.. Asıl kaybedenin kim olduğunu biliyordu her zaman. Çok kurnazlar hep kaybetmişlerdi, öldüklerinde definlerinde görmüştü hallerini, biliyordu...

- İnsan her zaman kahraman olamaz ama her zaman insan olabilir.

Ve biliyordu ki insan olabilirse kişi, Diyarbakır çok daha Diyarbakır olacaktır. Bir yeri güzelleştiren nihayetinde güzel insanları değil midir. Öyle dememiş miydi öğretmeni.

- Herkesin üç kişiliği var sonuçta, ortaya çıkardığı, sahip olduğu ve sahip olduğunu sandığı

Her cümlesini söyleyen bakışlarıyla surların taşlarını eritiyordu sanki. Öyle derin öyle mahzun ki duruşları. Çömelmişlerdi taşlara ve sigara içiyordu en yaşlı olan bilge. Söylemek istediğini tam da çıkartmamış sanki böğründen

- Herşeye karşın herkes sevdiğini öldürür. Kimi bunu sert bakışıyla yapar, kimi de yüze gülen bir sözcükle, korkak kişi bunu bir öpücükle, cesur adam bir kılıçla öldürür bir şekilde herkes sevdiğini sonuçta , kucağına alır sarmalar, kemiklerini kırar ama sevdiğini savunur oysa böyle midir, böyle mi olmalıdır bırakmalı mıdır yoksa hani o eski hikaye dörnerse dönmezse diye

- Kendinizi başkasına anlatmayın... sizi sevenin buna ihtiyacı yok... sevmeyene ise sabah kadar anlatmanız size zaten inanmayacaktır.

Evet bak bu önemli işte. Bütün haber kaynaklarına sahipte olsan bu memleketin, sevmeyene sevdiremiyorsun kendini ama o sevmeyen yüreğe bir şekilde bir tohum atmak lazım, ölüm vakti yaklaştıkça yeşerir, ve her güzellik bulur filizini olur bir şeyler.

Dinliyorum ben, konuşuyorlar, onları dinledikçe da-

ha çok seviyorum Dicle'nin suyunu, hayal kuruyorum böyle hemşerilerim olan bir Diyarbakır' da yaşamayı

- Eğer bir yerde küçük adamların büyük gölgeleri oluyorsa... orada güneş batıyor demektir

Demek büyüklüğü ve küçüklüğü gölge belirliyorsa, o zaman güneşe bakmak lazım. Ne kadar kendini büyük gören var Allahım. Ne kadar da ben ne oldum diyen var. Bana asla bir şey olmaz diyen.. Ben kralım imparatorum diyen. Oysa güneş battıymıydı karanlık çöker ve hepimiz aynı oksijeni alırız aynı yıldızla bakar aynı sabaha sevdalanırız.

- Güneşe bakınca gölgeleri göremezsin

Sonuçta güneştir hayatımızın kaynağı bütün imparatorluklar çöktü, bütün krallar gitti o her sabah yerinde kıpırdayışı bütün dünyamızı altüst eden o. Güneş hayat verenimiz. Güneş günümüzü belirleyenimiz Ne yapmalı o zaman nasıl daha çok mutlu olacak memleketimin mağrur insanları Üzülme demiş bilge üstad

- Yaşam geriye bakarak anlaşılır, ileriye bakarak yaşanır

tam da bu. İyi anlamalı o zaman geçmiş, ve olabilir hayal kurmalı. Hayat zarının teki 1 gelmiş olan bir şahsiyetten iki zar da toplam 12 istemesi gibi bir hayal olmamalı en azından. En çok yediyi hayal edebilmeli o. Ama öyle bir yedi olmalı ki bu en güzel yedi, en insan yedi, en candan yedi, en mavi, en sarı en büyük, en italik, en roma rakamı ama yedi.En fazla yedi. Çünkü elinde değildir, bir zarı birdir yapılacak bir şey yoktur. Ama atılmamış diğer zar için en büyük rakamın gelmesi hayali kimsenin engel olabileceği bir şey değildir. Ama o yedi için

- Ayakta ölmek diz üstü yaşamaktan çok daha onur vericidir

En onurlu yedi o zaman Gülümsedi bilge üstad da benim gibi ve nar tanesi kelimeler boşaldı dilinden

- Başım diye övünmeyin. Ne gelirse başa gelir, diz düşerse toprak üstüne, baş düşerse taşta gelir

Bu kadar işte. Başın öne eğilmesin sonuçta. Ne taşta

ne başa ne yaşa basılmamalı yani. Dersi iyi dinlemeliyim. Benim çocuklarım var gelecekte onlara bu felsefeyi ilmek ilmek işlemeliyim. Ve bu düşünüş, bu hayal hiçbir anı kaçırılmaması gereken bir ders. Artık kalkıyorlar yavaş yavaş. Ayağa kalkarken ortancanın sesi duyuluyor.

- Sakın ha! Mutluyken söz, üzgünken cevap, öfkeliyken karar verme... nefes al

Oysa ben hep tam tersini yapmışım baksana. En mutlu anımda vermişim en büyük sözlerimi. En üzgün anımda kırmışım bütün sevdiklerimi en öfkeli zamanlarda dağları devirmişim. Ve ben hep bu yüzden sınıfı tekrar etmişim. Tam da dalmışken bu olguya, yapıştırıyor son cümlesiyle beynimi duvarlara

- Konuşmak ihtiyaç olabilir ama susmak bir sanattır

Vay be. Ne kadar çok konuşan var oysa.. Demek

susmayı da bilmeli. Her kişi er kişi değil nihayetinde. Er olmak büyük marifet vesselam. Ayrılırken arkadaşlar doğal olarak son sözü en yaşlı bilge söyleyip her biri kendi yoluna yönelecek. Arkadaşlar

- Sevin sizi seveni yer ile yeksan ise. Sevmeyin sizi sevmeyeni Mısır' a sultan ise..

Sevmeyerek de belki sevgi tohumunu atabilir demek insan, aşağılık bir adam olup herkese el pençe durmamak ta büyük bir erdem. Israr etmemeli diyor anlıyor bunu bu hikayenin yazanı ve son cümlesini de kendince koyuyor.

- Söz ilaç gibidir.. Ne kadar dozunda sarf edilirse o kadar fayda verir...

(ÖZLÜ SÖZLERDEN DERLENMİŞ BİR HİKAYEDİR)

Dünya Bankası destekli ve İş-Kur Diyarbakır İl Müdürlüğü tarafından yürütülen Özelleştirme Sosyal Destek Projesi(OSDP)'ne odamızın verdiği “Eczacı Kalfası Eğitimi” Projemiz kabul edildi.

Dünya Bankası destekli ve İş-Kur Diyarbakır İl Müdürlüğü tarafından yürütülen Özelleştirme Sosyal Destek Projesi(OSDP)'ne odamızın verdiği “Eczacı Kalfası Eğitimi” Projemiz kabul edildi.

4.6 ay ve 500 saat üzerinden verilecek eğitimler sonucunda program gereği katılımcıların % 50 istihdam edilmesi zorunluluğu vardır. Fakat odamızın hedefi tüm katılımcıların istihdam edilmesidir.

Projenin Amacı :

Eczanelerimizde yetişmiş insan gücünün istihdamına katkı sağlamak amacıyla, eczacılık kalfası eğitimi alacak 20 kişinin eczanelerimizde istihdam edilmesi.

Projenin Hedefi:

- Kurumsal kapasitemizin yükseltilerek yerel,bölgesel ve ulusal düzeyde odamızın vizyonunu genişletmek.
- Eczanelerimizde yetişmiş insan gücünün etkinliğini ve gerekliliğini sağlayarak eczanelerimizin gelişmesine katkı sağlamak.
- Odamızda eğitim biriminin kurulması ve sürekliliğini sağlamak.
- Odamızın kurum ve kuruluşlarla olan işbirliğini geliştirmek.

Projenin Hedef Kitlesi:

Projemizde İş-Kur'a kayıtlı olan 20 işsiz istihdam edilmesidir. Bu katılımcıların 5 tanesi SHÇEK(Sosyal Hizmetler Çocuk Esirgeme Kurumu),5 tanesi de bedensel engellilerden seçilecektir.

Projenin Bütçesi:

Projemizin bütçesi 54.000 YTL dir.

Projenin Süresi:

4.6 aydır. Toplam 500 saat eğitim verilecektir.

Projemizin Ortağı:

Projemizin ortağı Diyarbakır Ticaret ve Sanayi Odasıdır.

Eğitim Programı:

Katılımcıların göreceği eğitimleri temel olarak ikiye ayırdık.

Birinci kısım mesleki eğitimler. Bu eğitimlerin toplamı 300 saattir. Bu eğitimi odamızın eğitim biriminde bulunan eczacı arkadaşlar vereceklerdir.

İkinci kısım ise destek eğitimleridir. Bu eğitimler Diyarbakır Ticaret ve Sanayi Odası tarafından verilecektir. Toplam 200 saat üzerinden verilecek bu eğitimler, Bilgisayar kullanımı, İngilizce, muhasebe, halkla ilişkiler ve müşteri ilişkileri eğitimleridir.

Tarafsız Bölge

Ecz. Sertaç OKAY

Oda seçimleri yaklaşırken tarafınızı belirlediniz mi? Siz hala bir taraf değil misiniz? Bertaraf olmaktan korkmayanlardan mısınız yoksa?

Geçmişimize göz attığımızda, uzaktan yakına gelinceye kadar “okumuş insanlar” olarak adlandırdığımız eğitilmiş kesim, siyasi görüş/gelenek farklılığı bulunan ve kendilerine göre bu esasta diğeri olan grup ya da fraksiyonlarla iletişimden, birlikte görülmekten, ortak hareket etmekten kaçınırlardı. Eğer çelişki derin ise ki derinleştirmek gerekir; düşman kesilebilirlerdi. İdeolojik ayrışmalarda normal karşılanabilecek bu durum, gelin görün ki “okumuş insan” kitlesinin bölümlerinden birini oluşturan eczacılar arasında hiçbir reel ideolojik ayrıma dayanmaksızın yaşanmaktadır. Bu durum eczacı odalarından başlayıp eczacılar birliğine kadar süregitmektedir.

Evet; ne yazık ki hiçbir ideolojik alt metne dayanmaksızın, sadece kendi grubundan olmadığı için, diğeri ile bırakın görüş(l)memeyi, diğeri kin ve nefret besleyebilmekteyiz. Oluşmuş gruplara yakından baktığımızda hangi asgari müştereklerde bir araya geldiklerini ince eleyip sık dokuma yüküne gerek olmaksızın anlayabiliyoruz. Birlikte olunca birbirimizi daha iyi kollayıp, birbirimize daha rahat para kazanabileceğiz. Peki ne yapmalıyız bu durumda? Taş

gibi gruplara mı selam edelim, Maneviyatın getirdiği ulvi hislerle mi hareket edelim, adeta bir makyaj hilesi gibi gençliğin sırrını fısıldayanlara mı kapılalım, sepetinde kır bitkileri olduğunu söyleyip solmuş yapraklar dağıtanlarla olmayan kırlarda mı koşalım, idealizmle koyun koyuna uyuyup şaşkınlıkla suçlanıp dalga konusu mu olalım?

Uğruna toplanıp cephe kurabileceğimiz ne güzel simgelerimiz, bizi bir araya getirebilecek ne güzel harçlarımız var değil mi? Kapitalist sistemin gereğine göre elbette para tüm ideolojilerin üstünde olacak değil mi? Bunun için insanlığımızdan da vazgeçmeliyiz değil mi?

Tercih insana verilmiş iradenin ürünüdür. Hangi tarafta duralım sualine cevap olabilecek en iyi tercih “bertaraf” durup; annelerimizin yaramazlıklarımıza karşı terlikleriyle kurduğu iktidardan ders/örnek alıp, seçilen “tarafa” terliklerimizi gösterelim, olmaz mı?

Dipnot: Konuyla pek ilgili olmayacak ama bir arkadaşımın anlattığı terlik hikâyesinden de bahsetmek isterim. Arkadaşımın annesi, elinin ulaşamayacağı zamanlarda terliği fırlatmış, ola ki odadan kaçmak gibi bir durum olursa, kadın terlik fırlatmada öylesine ustalaşmış olacak ki, terliği duvardan sektirip hedefine ulaşmasını sağlıyormuş.